

1 חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963

פרק ראשון: פרשנות

1. הגדרות

(תיקונים: התשל"ז, התשמ"ג, התשמ"ד)

בחוק זה -

"חוק המינויים" - חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959;

"עובד המדינה" - מי שנתמנה לשירות המדינה לפי חוק המינויים, לרבות עובד על פי חוזה מיוחד כאמור בסעיף 40 לחוק המינויים;

"השר" - השר הממונה על עובד המדינה הנדון, ולרבות ראש הממשלה לענין עובדי המדינה שהוא ממונה עליהם;

"נציב השירות" - מי שנתמנה נציב שירות המדינה על פי חוק המינויים;

"ועדת השירות" - ועדת שירות המדינה שנתמנתה לענין חוק המינויים;

"מנהל כללי" - מי שנתמנה מנהל כללי של משרד על פי חוק המינויים;

"משרד" - כמשמעותו בחוק המינויים;

"גוף מבוקר" - רשות מקומית או גוף אחר שחוק זה הוחל על עובדיהם כאמור בסעיף 75;

"יחידת סמך" - יחידה במשרד שועדת השירות העניקה לה סמכויות מינהליות של משרד, בהתאם לכללים הנהוגים בשירות המדינה.

פרק שני: מינוי בית הדין למשמעת, תובע וחוקר

2. בית-הדין למשמעת

יוקם בית-דין למשמעת של עובדי המדינה, שתפקידו לשפוט על עבירות שהן עבירות משמעת של עובדי המדינה לפי חוק זה או לפי חוק אחר (להלן - בית הדין).

3. חברי בית-הדין

(תיקונים: התשל"ז, התשמ"ג, התשמ"ד)

(א) שר המשפטים בהתייעצות עם שר האוצר ימנה את חברי בית הדין לתקופה של חמש שנים מתוך רשימות של עובדי המדינה ועובדי גופים מבוקרים, לרבות הזכאים לקיצבת פרישה משירות המדינה או לקיצבת פרישה משירותי הגופים המבוקרים שטרם מלאו להם שבעים שנים ושטרם חלפו חמש שנים מיום יציאתם לקצבה; ואלה הן הרשימות:

- (1) רשימת כשירים להתמנות שופטי בית-משפט השלום, שערך שר המשפטים (להלן - רשימת המשפטים);
- (2) רשימה שהגיש נציב השירות (להלן - רשימת נציב השירות);
- (3) רשימה של עובדי המדינה ועובדים של גופים מבוקרים שהגישו הארגונים המייצגים את המספר הגדול ביותר של עובדים אלה (להלן - רשימת ארגוני העובדים).
- (4) (בוטלה).

(ב) לא הוגשו רשימות הארגון היציג של עובדי המדינה או הארגון היציג של עובדי הגוף המבוקר תוך חדשיים לאחר המצאת

דרישה להגישן, יהיה המינוי מתוך כלל ציבור עובדי המדינה או עובדי הגוף המבוקר, הכל לפי הענין, לרבות הזכאים לקיצבת פרישה משירות המדינה או לקיצבת פרישה מהשירות בגוף המבוקר שטרם מלאו להם שבעים שנים ושטרם חלפו חמש שנים מיום יציאתם לקצבה, ורואים אותם כאילו נתמנו מתוך רשימות שהגישו הארגונים היציגים כאמור.

(ג) שר המשפטים רשאי לקבוע בצו את המספר המינימלי של בני-אדם שייכללו בכל רשימה לפי סעיף זה, ויכול שהמספר יהיה שונה לגבי הרשימות השונות; פחת מספר בני האדם שברשימה פלונית מהמינימום שנקבע לה, והרשאי להגישה לא השלים אותה תוך 60 יום לאחר המצאת דרישה להשלימה, רשאי שר המשפטים להשלים את הרשימה.

(ד) מותר לחזור ולמנות חבר בית הדין שתמה תקופת כהונתו, זולת חבר שכהונתו נפסקה לפי סעיף 9.

(ה) חבר בית הדין שהחל לדון בענין פלוני תוך תקופת כהונתו, רשאי לסיימו גם לאחר שתמה תקופה זו.

4. **אב בית הדין וממלא מקומו**

(תיקון התשנ"ד)

שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, ימנה את אב בית הדין ואת ממלא מקומו מבין עובדי המדינה הכשירים להתמנות שופטים של בית משפט מחוזי.

5. **פרסומים**

המינויים של חברי בית הדין, של אב בית הדין ושל ממלא-מקומו יפורסמו ברשומות.

6. **הרכב המותבים של בית הדין**

(תיקון התשנ"ד)

(א) בית הדין ידון במותבים של שלושה שימנה אב בית הדין; בכל מותב יהיה אחד מרשימת המשפטים, אחד מרשימת נציב השירות ואחד מרשימת ארגוני העובדים, ובלבד שנתקיימו כל אלה:

(1) בכל מותב לא יהיה יותר מחבר אחד שיצא לקיצבה;

(2) בתובענה המוגשת נגד עובד המדינה יהיה חבר בית הדין מרשימת ארגון העובדים, גם הוא עובד המדינה;

(3) לא יהיה חבר המותב עובד המשרד או הגוף המבוקר שהנאשם נמנה עם עובדיו;

הממשלה רשאית לקבוע סייגים נוספים להרכב בית הדין הדין נאשם שהוא עובד גוף מבוקר.

(ב) כשאב בית הדין נמנה עם המותב, יהיה הוא היושב ראש; אין הוא נמנה עמו, אך ממלא מקומו נמנה עם המותב, יהיה הוא היושב ראש ולענין סעיף קטן (א) ייחשבו אב בית הדין וממלא מקומו כנמנים עם רשימת המשפטים או רשימת נציב השירות, כפי שיצוין בכתב המינוי של חברי המותב; בכל מקרה אחר, חבר המותב מרשימת המשפטים יהיה היושב ראש.

(ג) נעדר מיישיבה חבר מותב של בית הדין, למעט היושב ראש, יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני שני חברי המותב הנותרים, אם הסכים לכך הנאשם, זולת אם החליט יושב ראש המותב לדחות את הדיון.

(ד) חבר מותב של בית הדין שנפטר או שכהונתו נפסקה או שהועבר מכהונתו או שאב בית הדין קבע, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין זה, כי החבר נעדר לעתים תכופות מיישיבות בית הדין או שלא יוכל להמשיך ולהשתתף בישיבות בית הדין, רשאי אב בית הדין למנות למותב חבר אחר במקומו; המותב האחר רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע ההרכב הקודם, ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין זה, לנהוג בראיות שגבה ההרכב הקודם כאילו גבה אותן בעצמו, או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

7. **סדרי הדין**

סדרי הדין של בית הדין ייקבעו בתקנות על-ידי שר המשפטים.

8. אי-תלותם של חברי בית-הדין

אין על חבר בית הדין מרות בעיני שפיטה זולת מרותו של הדין.

9. הפסקת הכהונה

(תיקונים: התשמ"ג, התשל"ד)

(א) כהונתו של חבר בית הדין תיפסק באחת מאלה:

(1) חדל להיות עובד המדינה או עובד גוף מבוקר, שלא מחמת יציאה לקצבה;

(2) מלאו לו שבעים שנים;

(3) מלאו חמש שנים מיום יציאתו לקצבה.

(א1) חבר בית הדין שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, רשאי שר המשפטים, אם לדעתו אין זה ראוי שימשיך בכהונתו כחבר בית הדין, להעבירו מכהונתו בבית הדין, לאחר שנתן לו הזדמנות להביא טענותיו לפניו או לפני מי שהסמיך לכך.

(ב) מי שכהונתו נפסקה רשאי, באישור אב בית הדין, לסיים את הדיון בענין פלוני שהחל בו לפני הפסקת כהונתו.

10. חברי בית-הדין

(תיקון התשל"ד)

(בוטל).

11. סמכויות בית-הדין

(תיקון התשל"ז)

בכפוף לאמור בסעיף 7 יהיו לבית הדין כל הסמכויות הנתונות לוועדת חקירה לפי סעיפים 8 עד 11 ו-27(ב) לחוק ועדות חקירה, התשכ"ט-1968.

12. התפטרות

חבר בית הדין רשאי להתפטר מכהונתו על-ידי הגשת כתב התפטרות לשר המשפטים; כהונתו תיפסק כתום שלושים יום לאחר הגשת כתב התפטרות, אם לא הסכים שר המשפטים למועד קצר מזה.

13. סמכות להעביר מכהונה

שר המשפטים בהתייעצות עם שר האוצר, רשאי להעביר חבר בית הדין מכהונתו על יסוד חוות דעת של ועדה רפואית ממונה על-ידי ועדת השירות המעידה שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו למלא תפקידו.

14. תובע

התובע לפני בית הדין יהיה פרקליט המדינה או מי שהוסמך לכך על-ידי או על-ידי נציב השירות.

15. חוקר

נציב השירות ימנה לענין חוק זה חוקרים שיפעלו לפי הוראות התובע; לא נתן התובע לחוקר הוראה לענין פלוני, רשאי נציב השירות לתיתה.

בענינים שהם בסמכותו של בית הדין יהיו לתובע ולחוקר הסמכויות שאפשר להעניקן לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (עדות), והסעיפים 3 ו-4 לאותה פקודה יחולו על חקירות של התובע או החוקר מכוח סמכויות אלה, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

פרק שלישי: עבירות משמעת, שפיטה ועונשין

17. עבירות משמעת

(תיקון התשל"ז)

עובד מדינה שעשה בישראל או בחוץ-לארץ אחת מאלה אשם בעבירת משמעת:

- (1) עשה מעשה, או התנהג, באופן שפגע במשמעת שירות המדינה;
- (2) לא קיים את המוטל עליו כעובד המדינה על פי נוהג, חוק או תקנה, או הוראה כללית או מיוחדת שניתנו לו כדין, או התרשל בקיום המוטל עליו כאמור;
- (3) התנהג התנהגות שאינה הולמת את תפקידו כעובד המדינה או התנהג התנהגות העלולה לפגוע בתדמיתו או בשמו הטוב של שירות המדינה;
- (4) התנהג התנהגות בלתי הוגנת במילוי תפקידו או בקשר אתו;
- (5) השיג את מינויו בשירות המדינה במסירת ידיעה כוזבת או בהעלמת עובדה הנוגעת לענין, או בשימוש באיומים או בכוח או באמצעים פסולים אחרים;
- (6) הורשע על עבירה שיש עמה קלון.

18. שותפות לעבירת משמעת

עובד המדינה שהיה שותף לעבירת משמעת, באופן שהיה עושה אותו אחראי בפלילים לפי פרק ה' לפקודת החוק הפלילי, 1936, אילו היתה העבירה עוון או פשע - אשם אף הוא בעבירת משמעת.

19. ועדות משמעת

(תיקון התשל"ז)

(א) יוקמו ועדות משמעת של שלושה עובדי המדינה כל אחת, שמתפקידן לשפוט את עובדי המדינה על עבירות משמעת מן הסוגים שקבע שר המשפטים לענין זה בתקנות, למעט עבירות כאמור בפיסקאות (3) עד (6) לסעיף 17.

(ב) שר המשפטים ימנה את חברי ועדות המשמעת מתוך רשימה שהגיש לו נציב השירות וכן מתוך רשימה שהגיש לו ארגון עובדי המדינה המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדי המדינה, ואם לא הוגשה תוך חדשיים לאחר קבלת דרישה להגישו - מתוך כלל ציבור עובדי המדינה; סעיף 3(ג) יחול על הרשימות, בשינויים המחוייבים.

(ג) הקמת ועדות המשמעת ומינוי חבריהן אינם גורעים מסמכותו של בית הדין.

20. מינוי ועדות משמעת

(תיקון התשל"ז)

(א) אב בית הדין ימנה את ועדות המשמעת מתוך חברי ועדות המשמעת שנתמנו כאמור בסעיף 19(ב), ויקבע מי יהיה יושב-ראש כל ועדה; ואולם אם הגיש רשימה ארגון עובדי המדינה המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדי המדינה, יהא לפחות חבר אחד בוועדת משמעת עובד המדינה ששמו נכלל באותה רשימה.

(ב) אב בית הדין רשאי למנות ועדות משמעת לענין פלוני או לכל ענין, ורשאי הוא להגביל את תחום סמכותה של ועדת

משמעת למשרדים, ליחידות שבמשרד פלוני, לשטח פלוני של המדינה או של רשות מקומית, או לסוגים מיוחדים של עובדים או עבירות, הכל כפי שייראה לו בנסיבות הענין.

21. סייג לכשירות

(תיקון התשל"ז)

עובד המשרד שעמו נמנה הנאשם לא יהא חבר בוועדת משמעת שתדון בתלונה שהוגשה על הנאשם.

22. הגשת תלונה

(תיקון התשל"ז)

נציב השירות או עובד שהשר הממונה על העובד ימנה לכך, רשאים להגיש לוועדת משמעת תלונה על עבירת משמעת שהיא בסמכותה, ועובד שהוגשה עליו תלונה כאמור חייב להתייצב לפני הוועדה במקום ובמועד שתקבע. תלונה לוועדת משמעת שלא מטעם נציב השירות, תוגש לנציב השירות, והוא יעבירנה לוועדת המשמעת שיש לה סמכות בענין הנדון.

23. סדרי דין בוועדת משמעת

(תיקון התשל"ז)

ועדת המשמעת לא תשפוט עובד ולא תגבה עדות אלא בפניו; בכל הליך של ועדת משמעת תינתן לעובד הנוגע בדבר אפשרות להשמיע טענות, להביא ראיות ולחקור כל עד שהתייצב לפני הוועדה.

24. סמכויות ועדת משמעת

(תיקון התשל"ז)

בכפוף לאמור בסעיף 30 יהיו לוועדת משמעת כל הסמכויות הנתונות לוועדת חקירה לפי סעיפים 8 עד 11 ו-27(ב) לחוק ועדות חקירה, התשכ"ט-1968.

25. החלטת הוועדה ואמצעי משמעת

(תיקונים: התשל"ז, התשמ"ג)

תם הדין ומצאה ועדת המשמעת, כי העבירה, נושא התלונה, הוכחה ולא הופסקו ההליכים לפי סעיף 27, תנקוט הוועדה נגד העובד אחד או אחדים מאמצעים אלה:

(1) התראה;

(2) נזיפה;

(3) הפקעת משכורת בסכום שתקבע הוועדה ושלא יעלה על החלק השנים-עשר ממשכורתו החדשית של העובד, לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים; לענין פסקה זו, "המשכורת החדשית" - המשכורת הקובעת שלפיה היתה משתלמת קצבתו של העובד אילו יצא לקצבה ביום מתן ההחלטה;

(4) העברתו - בתיאום עם המנהל הכללי של המשרד או מי שהמנהל הכללי מינה לכך - למשרה אחרת או למקום עבודה אחר במשרדו, בהגבלת זמן, או ללא הגבלה;

(5) (בוטלה);

(6) הורדה בדרגה או הקפאתה, במידה שתקבע ולתקופה שתקבע, ובלבד שלא תעלה על שנה אחת.

26. הודעה לנציב השירות

העתק החלטת הוועדה לפי סעיף 25 יימסר לנציב השירות, לא יאוחר משבוע ימים לאחר שניתנה, והוא רשאי לדרוש שיימסר לו כל חומר הדיונים שקדמו להחלטה.

27. הפסקת הדין

ההליכים בוועדת משמעת יופסקו באחת מאלה:

- (1) הודעה מנומקת של נציב השירות לוועדת המשמעת, על הפסקת ההליכים;
- (2) הגשת תובענה לבית הדין באותו ענין;
- (3) החלטת הוועדה, שהעתק ממנה יימסר לנציב השירות, כי חומרת העבירה מחייבת העברת התלונה לבית הדין.

28. התערבות נציג השירות בהחלטת ועדת המשמעת

- (א) נציב השירות רשאי, לא יאוחר מ-30 יום לאחר שנמסר לו העתק ההחלטה לפי סעיף 26, לעשות אחת מאלה:
 - (1) לבקש מבית הדין לבטל את אמצעי המשמעת שהחליטה עליהם ועדת המשמעת, לרבות ההליכים שקדמו לה, וכן להורות על עיכוב הביצוע של אמצעים אלה עד להחלטת בית הדין;
 - (2) לערער לפני בית הדין על זיכוי או על חיובו של העובד או על קולת אמצעי המשמעת.
- (ב) ביטל בית הדין אמצעי משמעת שהחליטה עליהם ועדת המשמעת, רשאי הוא להורות לתובע להגיש לו תובענה.

29. ערעור העובד על החלטת ועדת משמעת

- (א) עובד הרואה את עצמו נפגע על-ידי אמצעי משמעת שהחליטה עליו ועדת המשמעת - למעט התראה - רשאי לערער לפני בית הדין על חיובו בדין או על חומרת אמצעי המשמעת - לא יאוחר מהיום השלושים לאחר המועד שבו נמסר לו המסמך המכיל את האמצעי או המעיד עליו.
- (ב) אמצעי משמעת שהחליטה עליו ועדת משמעת לא יבוצע אלא לאחר שעברה תקופת הערעור, ואם הוגש ערעור - לא יבוצע אלא לאחר שהחליט בית הדין בערעור.
- (ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לעכב ביצועה של החלטה להעביר את העובד מיד למשרה אחרת או למקום עבודה אחר.

30. ביצוע וסדרי-דין

(תיקון התשמ"ג)

מותר לקבוע בתקנות הוראות בדבר ביצוען של החלטות ועדת משמעת על-ידי הרשויות הנוגעות בדבר, ושר המשפטים רשאי לקבוע את סדרי הדין בוועדות המשמעת.

31.

סמכות של שר או מנהל כללי

2

(א) שר או מנהל כללי רשאים, בשל מעשה או מחדל של עובד שיש בהם משום עבירת משמעת, לנקוט כלפי העובד באחת מאלה:

(1) התראה;

(2) נזיפה.

(ב) שר או מנהל כללי לא ינקטו באמצעי כאמור אלא לאחר שניתנה לעובד הזדמנות להביא טענותיו לפניו או לפני מי שהם הסמיכו לכך.

(ג) אמצעי כאמור בסעיף זה לא ייחשב כאמצעי משמעת לענין סעיף 62.

(תיקון התשמ"ג)

שר, נציב השירות, היועץ המשפטי לממשלה, מנהל כללי וסגנו לעניני מינהל ומנהל יחידת סמך רשאים להגיש לתובע קובלנה על עבירת משמעת שעבר עובד המדינה, הן ביזמתם הם והן על פי תלונה שהוגשה להם.

33. הגשת תובענה

(תיקון התשל"ד)

(א) ראה התובע שיש בקובלנה ובחומר הראיות שלפניו כדי להעמיד את עובד המדינה לדין משמעת, רשאי הוא להגיש לבית הדין תובענה, והוא חייב להגישה אם מי שהסמיך אותו להיות תובע, הורה לו לעשות כן.
(ב) בתובענה כאמור בסעיף קטן (א) מותר להאשים בעבירת משמעת אף אם לא צויינה בקובלנה.

34. אמצעי משמעת על-ידי בית-הדין

(תיקונים: התשל"ז, התשמ"ג, התשל"ד)

בית הדין מוסמך להחליט על אחד או אחדים מאמצעי משמעת אלה:

(1) התראה;

(2) נזיפה;

(3) נזיפה חמורה;

(4) הורדה בדרגה או הקפאתה, במידה ולתקופה שיקבע;

(5) הפקעת משכורת בסכום שיקבע בית הדין ושלא יעלה על החלק הששי ממשכורתו החדשית של העובד, לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים; לענין פסקה זו, "המשכורת החדשית" - המשכורת הקובעת שלפיה היתה משתלמת קצבתו של העובד אילו יצא לקצבה ביום מתן ההחלטה;

(6) העברתו - בתיאום עם המנהל הכללי של המשרד או מי שהמנהל הכללי מינה לכך - למשרה אחרת או למקום עבודה אחר במשרדו, בהגבלת זמן או ללא הגבלה;

(7) פסילה, לאחר העברה למשרה אחרת או למקום עבודה אחר, למילוי תפקידים מסויימים, במידה ולתקופה שיקבע;

(8) פיטורים בתשלום פיצויי פיטורים, כולם או מקצתם, או ללא תשלום פיצויי פיטורים ורשאי הוא להורות על תשלום פיצויי הפיטורים שנשללו, כולם או מקצתם, כפי שיחליט, למי שהעובד חייב בפרנסתם;

(9) פסילה, לאחר פיטורים או פרישת העובד משירות המדינה בדרך אחרת, למילוי תפקידים מסויימים לצמיתות או לתקופה שיקבע;

(10) פסילה, לאחר פיטורים או פרישת העובד משירות המדינה בדרך אחרת, לשירות המדינה לצמיתות או לתקופה שיקבע;

(11) בצירוף לאמצעי משמעת אחר - פרסום החלטת בית הדין, כולה או מקצתה, באופן שיקבע בית הדין.

35. השבה

(תיקונים: התשל"ד, התשע"ד)

בעת הטלת אמצעי משמעת כאמור בסעיף 34 או בסמוך לאחר מכן, רשאי בית הדין להורות, לאחר ששמע את טענות בעלי הדין לענין זה, כי על הנאשם להחזיר למעסיקו את מה שהשיג על ידי מעשיו נושא התובענה, או את תמורתם, ושהמעסיק זכאי להם, בשיעור שלא יעלה על שש משכורות חודשיות של העובד; התמורה תיגבה בדרך ניכוי ממשכורתו, מקיצבתו, או

מפיוצי פיטוריו או בדרך שבה נגבה קנס שהטיל בית משפט בהליך פלילי, בסכום אחד או בשיעורים, הכל כפי שיקבע בית הדין, ובלבד שאם תוגש על ידי המדינה תביעה אזרחית לענין זה, יקוזז ממנה הסכום שבית הדין הורה עליו כאמור.

36. הוצאות ההגנה

ראה בית הדין שלא היה יסוד להגשת התובענה, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לעובד את הוצאות הגנתו בסכום שיקבע בית הדין.

37. מינוי סניגור על-ידי אב בית-הדין

עובד המדינה רשאי להיות מיוצג בפני בית הדין על-ידי עורך-דין, ואם ביקש למנות לו סניגור שלא על מנת לקבל שכר, וראה אב בית הדין שהדבר רצוי לשם עשיית משפט צדק, ימנה לו סניגור, שהסכים עליו העובד, מתוך רשימת מועמדים שנערכה, באישור שר המשפטים, מקרב עובדי המדינה ושאינם עובדי המדינה ובהסכמתם של המועמדים.

38. נוכחות העובד

בכל הליך לפני בית הדין תינתן לעובד הנוגע בדבר אפשרות להשמיע טענותיו, להביא ראיות, ולחקור כל עד שהתייצב לפני בית הדין.

39. סירוב להעיד או להגיש מסמך

(תיקונים: התשל"ז, התשנ"ד)

נדרש אדם על ידי בית הדין להשיב על האזהרה כאמור בחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), התש"ם-1980, או להגיש מסמך וסירב לעשות כן, ללא צידוק המניח את דעתו של בית הדין, ולא נקנס מכוח סעיף 11, רשאי בית-משפט השלום שבאזור שיפוטו גר אותו אדם או יושב בית הדין, לצוות על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, שאותו אדם יעצר לתקופה שיקבע ושלא תעלה על חודש ימים, עד שיסכים להעיד או להגיש את המסמך כנדרש לפני גמר הדיונים בבית הדין.

40. ביצוע

(תיקון התשל"ז)

(א) אמצעי המשמעת שהחליט עליהם בית הדין לא יבוצעו אלא לאחר שנמסר לידי העובד העתק מאושר של החלטה, ואם היתה זכות ערעור על החלטה - לאחר שעברה תקופת הערעור; הוגש ערעור, לא תבוצע החלטה אלא לאחר שנמסר לעובד העתק מאושר של פסק הדין בערעור.

(ב) החליט בית הדין לפטר עובד מהשירות או להעבירו למשרה אחרת או למקום עבודה אחר, רשאי הוא להורות בהחלטתו על ביצוע מיידי אם ראה שחומרת העבירה מצדיקה זאת.

(ג) מותר לקבוע בתקנות הוראות בדבר ביצוען של החלטות בית הדין על-ידי הרשויות הנוגעות בדבר.

41. פומביות הדיון

(תיקון התשל"ז)

(א) בית הדין ידון בפומבי.

(ב) בכל שלב משלבי הדיון רשאי בית הדין להחליט, מנימוקים שיירשמו בהחלטתו, על עריכת הדיון, כולו או חלק ממנו, בדלתיים סגורות, אם לדעתו הדבר דרוש לשם שמירה על בטחון המדינה או יחסי החוץ שלה, או לשם הגנה על המוסר, על שלומו של קטין או על פעולתו התקינה של שירות המדינה.

(ג) החליט בית הדין על עריכת דיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם או לסוגי בני-אדם להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

(ד) לא יגלה אדם דבר על דיון שהתנהל בבית הדין בדלתיים סגורות אלא ברשות בית הדין או במידה שהגילוי דרוש לביצועה של החלטת בית הדין או לביצוע חוק זה.

(ה) העובר על הוראות סעיף קטן (ד), דינו - מאסר ששה חדשים או קנס חמשת אלפים לירות.

41א. הרחקת קטינים מבית-הדין

(תיקון התשל"ז)

רשאי בית הדין לאסור על קטין להימצא בבית הדין בשעת הדיון ולציות על הרחקתו.

41ב. איסור פרסומים

(תיקונים: התשל"ז, התשל"ז (מס' 2))

(א) לא יצלם אדם באולם בית הדין ולא יפרסם מה שצולם בו.

(ב) לא יפרסם אדם בלי רשות בית הדין את שמו של קטין שלא מלאו לו שש-עשרה שנה והוא עד בהליך שבפני בית הדין, או של מתלונן או ניזוק בעבירת משמעת שיש בה משום פגיעה במוסר, ולא את תמונתם, מענם או פרטים אחרים העשויים להביא לזיהוים.

(ג) בית הדין רשאי לאסור כל פרסום בדבר הליך בבית הדין במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונם של בעל-דין, של עד או של אדם ששמו הוזכר בהליך.

(ד) לא יפרסם אדם דבר על ענין התלוי ועומד בבית הדין, אם יש בפרסום כדי להשפיע על מהלך הדיון או תוצאותיו; אולם אין איסור זה חל על פרסום ידיעה בתום לב על דבר שנאמר או אירע בישיבה פומבית של בית הדין.

41ג. הפרעות לדיונים

(תיקון התשל"ז)

המפריע לדיוני בית הדין לעיני בית הדין או סמוך למקום הדיון, רשאי בית הדין לצוות על יציאתו או הרחקתו.

41ד. עונשין

(תיקון התשל"ז)

העובר על הוראות סעיף 41ב, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס חמשת אלפים לירות.

41ה. זילות בית הדין

(תיקון התשנ"ד)

(א) מי שנתון לשיפוט משמעותי לפי חוק זה, רשאי בית הדין, ביוזמתו או אם נתבקש לכך, ולאחר שנתן לו הזדמנות לטעון טענותיו, להפקיע ממשכורתו סכום שלא יעלה על עשירית ממשכורתו החודשית אם נתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוזמן כדין לבוא לפני בית הדין ולא בא, או עזב ללא רשות בית הדין את מקום הדיון והכל ללא הצדק

סביר;

(2) נדרש להמציא מסמך או מוצג אחר שברשותו ולא המציאו, ללא הצדק סביר;

(3) נדרש להשיב על האזהרה שלפני מתן עדותו, ולא עשה כן;

(4) נצטווה על ידי בית הדין לצאת, על פי סעיף 41ג, ולא עשה כן.

(ב) נאשם שנהג כאמור בפסקה (א)(1) בהיותו מושעה כאמור בסעיף 47 רשאי בית הדין להורות גם על הקטנת משכורתו או הפסקתה.

(ג) החלטת בית הדין לפי סעיף זה ניתנה ³ לערעור כפסק דין בתובענה, וניתנת לביצוע בפסק דין.

42. פרסום החלטות

(תיקון התשל"ז)

נציב השירות רשאי לפרסם החלטה שהחליט בית הדין בדיון בדלתיים סגורות, אולם לא יפרסם החלטה בדרך שיש בה כדי לזהות את הנשפט אלא בהסכמת בית הדין.

43. ערעור על החלטת בית-הדין

(תיקונים: התשל"ז, התשמ"ב, התשס"ח)

(א) פסק הדין של בית הדין בתובענה ניתן לערעור, של העובד ושל התובע, לפני שופט של בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו מצוי מקום מושבו של בית הדין כדן יחיד, לא יאוחר מהיום השלושים לאחר שניתן פסק הדין, אם ניתן בפני המערער, או לאחר שהומצא לו העתק ממנו, אם ניתן שלא בפניו.

(ב) החליט בית הדין על ביצוע מידי של פיטורים או על העברה מיידית למשרה אחרת או למקום עבודה אחר כאמור בסעיף 40(ב), רשאי שופט בית המשפט המחוזי כאמור בסעיף קטן (א), על פי בקשת העובד, לעכב את הביצוע עד להחלטה בערעור, ואם כבר פוטר העובד או הועבר כאמור לפי החלטה -להורות על החזרה למשרתו; החליט השופט לעכב הביצוע, רשאי הוא לצוות על השעיית העובד מתפקידו.

(ג) החליט השופט לבטל החלטה בדבר פיטורי עובד, או בדבר העברתו למשרה אחרת או למקום עבודה אחר, יהיה הביטול, לכל דבר, בר-תוקף למפרע מיום ביצוע הפיטורים או ההעברה.

(ד) בבואו להכריע בערעור רשאי השופט לעשות אחת מאלה:

(1) לקבל את הערעור, כולו או מקצתו, ולשנות את פסק הדין או לבטלו ולתת אחר במקומו, או להחזיר את

הדיון עם הוראות לבית הדין;

(2) לדחות את הערעור;

(3) ליתן בקשר לפסק הדין כל החלטה אחרת שבית הדין היה מוסמך לתתה.

(ה) השופט רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה שנטענה, אם היה סבור כי לא נגרם עוות דין.

(ו) לענין הערעור, הכרעת הדין וגזר הדין מהווים יחד את פסק-הדין.

(ז) אב בית הדין מוסמך למנות לעובד המערער או שברצונו לערער עורך דין לייצגו בהליכי הערעור בנסיבות ובתנאים שבהם הוא רשאי למנות לעובד סניגור לפי סעיף 37.

(ח) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את סדרי הדין בערעור וכן בבקשות לעיכוב ביצוע והחזרה למשרה לפי סעיף זה.

43א.

החלת הוראות מחוק זכויות נפגעי עבירה

4

(תיקון התשס"ה)

שר המשפטים באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע כי הוראות חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001, כולן או מקצתן ובהתאמות המתחייבות שקבע, יחולו על הליכים משמעתיים לפי חוק זה.

44. עובד שאינו מסוגל לעמוד בדין

(תיקון התשמ"ג)

(א) עובד הטוען כי מחמת מחלה אינו מסוגל לעמוד בדיון, רשאי בית הדין לקבוע לו מועד להוכיח טענתו על-ידי חוות דעת של רופא ממשלתי או ועדה של רופאים כאמור בסעיף 29(א) לחוק המינויים והדיון יידחה עד למועד האמור; לא הוכיח העובד טענתו כאמור, רשאי בית הדין להמשיך בדיון.

(ב) מצא בית הדין כאמור שהעובד אינו מסוגל לעמוד בדיון מחמת מחלה, יפסיק את הדיון ויודיע על כך לנציב השירות ולממונה הישיר על העובד, ומשעשה כן, תופסק עבודתו של העובד ורואים אותו, כל עוד אינו מסוגל לעמוד בדיון, כאילו נעדר מעבודתו מחמת מחלה.

45. חידוש הדיון נגד מי שאינו מסוגל לעמוד בו

הופסק הדיון בניסיונות האמורות בסעיף 44, רשאי נציב השירות, מזמן לזמן, להורות לעובד להיבדק שנית בדיקה רפואית לענין זה, ואם נמצא מסוגל לעמוד בדיון, וכן אם לא התייצב לבדיקה או אם סירב להיבדק - ימשיכו בדיון מהשלב שאליו הגיע שעה שהופסק הדיון; בשני המקרים האחרונים מותר להמשיך בדיון שלא בפני העובד.

46. שמירת סמכות

האמור בסעיף 44 אינו גורע מן הסמכות לפטר את העובד הנדון מחמת מחלה.

פרק רביעי: השעיה

46א. פרשנות

(תיקון התשל"ז)

לענין פרק זה -

(1) תהא הכנסתו של עובד שהושעה מעבודות חוץ - הכנסתו מעבודה, בין כשכיר ובין שלא כשכיר, חוץ מהכנסה מעבודה כאמור שעבד בה בקביעות ערב השעייתו או - אם המשרה שעליה חלה ההשעיה היתה חלקית - אותו חלק מהכנסתו מחוץ למשרה כאמור שביחד עם משכורתו הקובעת מאותה משרה עודף על המשכורת הקובעת שהיתה מגיעה לו אילו היה מועסק במשרה מלאה, והכל - שלא מעבודתו במשרה שעליה חלה ההשעיה;

(2) "משכורת קובעת", בזמן פלוני - המשכורת הקובעת שלפיה היתה משתלמת אותו זמן קיצבתו של העובד המושעה אילו יצא לקיצבה ביום השעייתו.

47. השעייה

(תיקונים: התשל"ז, התשל"ח, התשנ"ד, התשס"ז, התשע"ט, התשפ"ד, התשפ"ה)

(א) עובד שהוגשה עליו קובלנה לפי סעיף 32, רשאי נציב השירות להשעותו ממשרתו בשירות המדינה; התחילה חקירה פלילית של המשטרה נגד עובד בעבירה שלדעת נציב השירות יש עמה קלון, רשאי נציב השירות להשעותו ממשרתו בשירות המדינה לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו.

(1) (א) עובד אשר במסגרת עבודתו אחראי על קטין או חסר ישע, והוגש נגדו כתב אישום בחשד לביצוע עבירת מין או אלימות חמורה בקטין או בחסר ישע או בחשד לביצוע עבירת ביטחון חמורה או עבירת טרור, ישעה אותו נציב השירות ממשרתו בשירות המדינה, אלא אם כן שוכנע כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים שלא להשעותו ובכללם האפשרות להעבירו לעבודה אחרת כאמור בסעיף קטן (ד), וכי לא ייגרם נזק לקטין או לחסר ישע שעליו הוא אחראי במסגרת עבודתו, לרבות במסגרת עבודה אחרת שאליה הועבר, בשל אי-

השעייתו.

(2) החלטת נציב השירות שלא להשעות עובד או להפסיק את השעייתו, תינתן בכתב תוך פירוט האמור בפסקה (1); החלטה על השעיית עובד, אי-השעייתו או הפסקת השעייתו לפי סעיף קטן זה טעונה התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהסמכות להשעות עובד לפי סעיף קטן (א) ולפי סעיף 48.

(4) הוראות סעיף זה יחולו גם על השעיה לפי סעיף קטן זה, לרבות ההוראות לעניין מתן הזדמנות לעובד להביא את טענותיו ולעניין הסמכות להעביר זמנית עובד לעבודה אחרת.

(5) בסעיף קטן זה -

"אחראי על קטין או חסר ישע" ו"חסר ישע" - כהגדרתם בסעיף 368א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה - חוק העונשין);

"עבירת מין או אלימות חמורה" - עבירה לפי סעיפים 203ב, 300 עד 301ג, 305, 329, 333, 335, 345, 346, 347, 347א, 348, 351, 368ב, 368ג ו-377א לחוק העונשין;

"עבירת ביטחון חמורה" ו"עבירת טרור" - כהגדרתן בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016.

(ב) נציב השירות לא ישעה עובד אלא לאחר שניתנה לו הזדמנות להביא טענותיו לענין ההשעיה תוך תקופה שיקצוב לו לפני נציב השירות או לפני מי שנציב השירות הסמיך לכך דרך קבע או לענין פלוני ואולם אם העובד כבר הביא טענותיו לענין השעיה דחופה בהתאם לסעיף 48, רשאי נציב השירות להשעותו אף בטרם ניתנה לו הזדמנות כאמור, ובלבד שיתן לו הזדמנות סמוך לאחר מכן להביא טענותיו להפסקת ההשעיה; והוא הדין לענין העברתו הזמנית לעבודה אחרת לפי סעיף קטן (ד).

(ג) היה העובד מועסק במספר משרות בשירות המדינה, רשאי נציב השירות להשעותו כאמור בכולן או בחלק מהן.

(ד) בכל מקום שנציב השירות רשאי להשעות עובד לפי סעיף זה, רשאי הוא, במקום להשעותו, להעבירו זמנית לעבודה אחרת במשרה שאחת מדרגותיה אינה נמוכה מדרגת משרתו של העובד, ובלבד שדרגת העובד במשרה שאליה הוא מועבר לא תהיה נמוכה מדרגתו ערב העברתו, או, בהסכמת העובד, לעבודה במשרה שדרגתה נמוכה מדרגת משרתו.

(ה) הושעה עובד, תימשך ההשעיה עד שיחליט המוסמך לכך שלא להעמידו לדין פלילי או משמעת, ואם הועמד לדין פלילי או משמעת - עד למתן פסק הדין הסופי באותם הליכים; ואולם רשאי נציב השירות להורות על הפסקת ההשעיה במועד מוקדם יותר.

(ה1) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ה), נציב השירות, בהתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, ישקול בתום שישה חודשים מיום מתן החלטה על השעיית עובד המדינה לפי סעיף זה, את האפשרות להפסיק את ההשעיה באותו מועד; החליט נציב השירות שלא להפסיק את ההשעיה במועד כאמור, ישקול מחדש, בהתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, אחת לתשעה חודשים החל במועד ההחלטה לפי סעיף קטן זה, את האפשרות להפסיק את ההשעיה.

(ו) (בוטל).

(ז) (בוטל).

48.

השעיה והעברה דחופות

5

(תיקונים: התשנ"ד, התשפ"ד)

(א) היה לשר יסוד סביר להניח כי עובד המדינה, ביועין, מעל בתפקידו או השתמש בו לרעה, או שהפר את המשמעת הפרה זדונית וחמורה, או עבר עבירה פלילית שיש עמה קלון, והיה השר סבור כי המשך עבודתו של העובד יביא לפגיעה חמורה בשירות המדינה, רשאי הוא להשעותו לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר ימים, לאחר שנתן לו, תוך תקופה

שיקצוב לו, הזדמנות להביא טענותיו לענין זה לפניו או לפני מי שהוא הסמיך לכך, דרך כלל או לענין מסוים.

(ב) במקום להשעותו, רשאי השר להעביר את העובד לעבודה אחרת באותו משרד, במשרה שאליה רשאי נציב השירות להעבירו לפי סעיף 47, בתנאים ולתקופה האמורים בסעיף קטן (א).

(ג) השר רשאי להאריך את תקופת ההשעיה או ההעברה כאמור, לתקופה שלא תעלה בסיכום על שלושים ימים.

(ג1) על אף האמור בסעיף קטן (ג), השר רשאי להאריך את תקופת השעייתו או העברתו לעבודה אחרת של עובד המועסק במוסד כהגדרתו בחוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסימים, התשס"א-2001, מעבר לתקופה האמורה באותו סעיף קטן, עד לקבלת החלטת נציב השירות בעניינו של העובד לפי סעיף 47 או עד לקבלת הודעה בכתב מנציב השירות כי אין בכונתו להשעות בשלב זה את העובד ממשרתו לפי אותו סעיף, ובלבד שתקופת ההשעיה לפי סעיף זה לא תעלה על שישים ימים.

(ד) סמכויות השר לפי סעיף זה נתונות גם למנהל הכללי של משרדו ואין גורעות מסמכות נציב השירות לפי סעיף 47.

49. תשלום המשכורת בתקופת ההשעיה

(תיקונים: התשל"ז, התשע"ח)

(א) עובד שהשעה נציב השירות או שופט לפי סעיף 43(ב), תשלום לו במשך שלושת חדשי ההשעיה הראשונים, לרבות תקופת השעייתו הקודמת לפי סעיף 48, מחצית ממשכורתו הקובעת, וממועד זה ואילך תשלום לו משכורתו הקובעת המלאה; ואולם אב בית הדין, ממלא-מקומו, או חבר בית הדין הכשיר להתמנות שופט בית-משפט שלום שאב בית הדין הסמיך לכך, רשאי, לפי בקשת התובע או העובד, לפי הענין, להקטין או להפסיק את התשלום לתקופת ההשעיה, כולה או מקצתה, ובתקופה של שלושת חודשי ההשעיה הראשונים - גם להגדיל את התשלום, הכל בתנאים שייראו לו.

(ב) התשלום על פי סעיף זה יהיה תשלום זמני וכפוף להחלטה הסופית של בית הדין למשמעת או נציב השירות, לפי הענין; היה התשלום חלק ממשכורתו הקובעת של העובד, תעוכב היתרה באוצר המדינה לכל תקופת השעייתו.

(ג) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות מבחנים, סדרי דין והוראות מיוחדות בדבר ראיות בהליכי בקשה לפי סעיף קטן (א).

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא יעלה בחודש פלוני התשלום הזמני המשתלם למושעה על הסכום שבו עודפת משכורתו הקובעת על הכנסותיו מעבודות חוץ באותו חודש.

50. עובד שהושעה מותר בעבודות-חוץ

(תיקונים: התשמ"ג, התשנ"ד)

עובד שהושעה, לא יחולו עליו ההגבלות והאיסורים בדבר עבודה מחוץ לשירות המדינה המוטלים על עובדי המדינה, ובלבד שלא ייצג אדם אחר כלפי המדינה או מוסד ממוסדותיה, למעט בתי-המשפט, ולא יעסוק בעבודה שיש בה כדי ליצור התקשרות בינו ובין מי שיש לו מגע כספי או מסחרי או עיני עם היחידה שבה הועסק לאחרונה; כן עליו להודיע לנציב השירות, במועדים ובדרך שייקבעו בתקנות על השתכרויותיו בתקופת ההשעיה. לא הודיע המושעה כאמור, ניתן לעכב את המשכורת המגיעה לו לפי סעיף 49(א) עד שידווח כנדרש.

51. משכורתו של מושעה שהורשע בבית-המשפט ופוטר

מושעה שהורשע בבית-המשפט ופוטר עקב ההרשעה, לא יהיה זכאי למשכורת בעד תקופת השעייתו, אולם לא יהיה חייב להחזיר את המשכורת ששולמה לו זמנית מכוח סעיף 49.

52. משכורתו של מושעה שהורשע בבית-המשפט ולא פוטר

מושעה שהורשע בבית המשפט ולא פוטר עקב ההרשעה, אך פרש מהשירות לפני שהועמד לדין משמעת עקב ההרשעה - רשאי נציב השירות על פי בקשתו של אותו אדם להחליט על תשלום המשכורת, כולה או מקצתה, לתקופת ההשעיה,

53. משכורתו של מושעה שיצא זכאי בבית-המשפט

(תיקון התשל"ז)

מושעה שזוכה בבית-המשפט מן האשמה שגרמה להשעייתו ולא הועמד לדין משמעת על עובדות שפורטו בכתב האישום או שעלו במהלך הדיון בבית-המשפט, וכן מושעה שיצא זכאי בבית הדין או בערעור לפי סעיף 43, תשולם להם משכורתם לתקופת השעייתם במידה שלא שולמה להם לפי סעיף 49 ובניכוי הכנסתם מעבודת-חוץ במשך תקופת ההשעייה, זולת אם הורה נציב השירות או בית הדין על פי בקשת המושעה במקרה של זיכוי על-ידי בית הדין או על-ידי השופט בערעור, שלא תנוכה הכנסה זו, כולה או מקצתה.

54. משכורתו של מושעה שהורשע בבית-הדין

מושעה שהורשע בבית הדין, רשאי בית הדין להחליט על פי בקשת הנשפט, אם ובאיזו מידה, תשולם לו משכורת לתקופת השעייתו, בהתחשב, בין השאר, עם הכנסותיו של הנשפט מכוח הסעיפים 49 ו-50.

54א. פיצויי פיטורים של מושעה שהורשע ופוטר

(תיקון התשל"ד)

מושעה שהורשע בבית הדין ופוטר עקב ההרשעה, תקופת השעייתו לא תבוא בחשבון לצורך קביעת פיצויי הפיטורים, אולם אלה יחושבו לפי המשכורת הקובעת בחודש ההשעיה האחרון שלפני הפיטורים.

55. משכורתו של מושעה אחרי הפסקת ההליכים או ביטול ההשעייה

(תיקון התשל"ז)

(א) חוזר עובד מושעה לעבודה לאחר שהופסקו ההליכים נגדו, תשולם לו משכורתו לתקופת ההשעיה שלא שולמה לו לפי סעיף 49; חזר לעבודה לאחר שנציב השירות ביטל את ההשעיה ולא הופסקו ההליכים נגדו, תשולם לו משכורתו כאמור זולת אם החליט הנציב אחרת.

(ב) מהמשכורת שתשולם לפי סעיף קטן (א) תנוכה הכנסתו של העובד מעבודת-חוץ מכוח סעיף 50, זולת אם הורה נציב השירות, על פי בקשת המושעה, שלא תנוכה, כולה או מקצתה.

(ג) הופסקו ההליכים כאמור בסעיף קטן (א), לאחר שהעובד פרש מהשירות, רשאי נציב השירות להחליט על תשלום המשכורת, כולה או מקצתה, לתקופת ההשעייה, בתנאים ולתקופה שייראו לו.

55א. דיווח על הליכי השעיה

(תיקון התשס"ז)

נציב השירות ידווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, אחת לשנה, על הליכי השעיה, ובין היתר על העניינים המפורטים להלן, ובלבד שדין וחשבון לפי סעיף זה לא יכלול שמות ופרטים מזהים:

- (1) מספרי העובדים המושעים והעובדים שהועברו זמנית לעבודה אחרת עד למועד הדיווח, ומספרי העובדים שהושעו והעובדים שהועברו זמנית לעבודה אחרת בשנה שקדמה למועד הדיווח;
- (2) העבירות הפליליות והעבירות המשמעיות שהיו עילה להשעיה;
- (3) לעניין הליכי השעיה בעקבות חקירה פלילית, השלב בהליך הפלילי שבו הוחלט על ההשעיה;
- (4) שיעור העובדים מבין העובדים המושעים אשר תקופת השעייתם עולה על שישה חודשים, על שנה, על

שנתיים, על שלוש שנים וכן הלאה;

(5) סוגי המשורות והדרגות של העובדים שהושעו ושל העובדים שהועברו זמנית לעבודה אחרת עד למועד הדיווח;

(6) מספרי העובדים שהושעו לפי הוראות סעיף 47(א1) והעובדים שהתקיימו בהם התנאים האמורים באותו סעיף ונציב השירות החליט שלא להשעותם.

פרק חמישי: דיון חוזר

56. דיון חוזר בפיטורים או בפסילה

על פי בקשתו של נידון לפיטורים או לפסילה או של היועץ המשפטי לממשלה, רשאי אב בית הדין להורות על קיום דיון חוזר בענינו של הנידון אם ראה אחת מאלה:

- (1) בית-משפט או בית הדין פסקו, כי ראייה מהראיות שהובאו באותו ענין יסודה בשקר או בזיוף, ויש להניח כי אילולא הובאה ראייה זו היה בכך כדי לשנות את התוצאות לטובת הנידון;
- (2) נתגלו עובדות חדשות או ראיות חדשות, העשויות לבדן או ביחד עם החומר שהיה לפני בית הדין בראשונה, לשנות את התוצאות לטובת הנידון, ולא יכלו להיות ידועות לו בשעת הדיון;
- (3) על אותו מעשה הורשע בינתיים אדם אחר בבית-משפט או בבית-דין ומהנסיבות שנתגלו במשפט נראה כי הנידון לא ביצע את העבירה.

57. שאירים זכאים לבקש דיון חוזר

מת הנידון - יהיו גם בן-זוגו וכל אחד מצאצאיו, הוריו, אחיו או אחיותיו, זכאים לבקש דיון חוזר.

58. קיום הדיון החוזר

בדיון החוזר יהיו לבית הדין סמכויות אשר לדיון הקודם ובלבד שלא יוחמר דינו של הנידון.

59. פיצוי על פיטורים ופסילה שבטלו

בוטלו הפיטורים או הפסילה בדיון החוזר, רשאי בית הדין לתת כל צו שנראה לו כדי לפצות נידון שנשא ענשו או חלק ממנו, או לתת לו כל סעד אחר; מת הנידון - רשאי בית הדין לתת צו כאמור לטובת אדם אחר.

60. החזרה לעבודה

בוטלו הפיטורים בדיון חוזר, יוחזר העובד לשירות המדינה במעמד ובזכויות שהיו לו ערב הפיטורים החל מן היום שנמסרה החלטת הביטול לנציב השירות.

פרק ששי: הוראות כלליות

61. שיפוט פלילי אינו מוציא שיפוט משמעתי

אחריותו של עובד המדינה לפי חוק זה בשל עבירת משמעת פלונית אינה גורעת מאחריותו הפלילית בשל אותו מעשה או מחדל ומותר לנקוט נגדו אמצעי משמעת לפי חוק זה אף אם נענש או זוכה על אותו מעשה או מחדל בבית-המשפט.

61א. הליך משמעתי והליך פלילי

(תיקון התשל"א)

(א) הוגשה קובלנה על אדם לפי סעיף 32 והוגש בשל אותו מעשה או מחדל גם כתב אישום לבית-המשפט על עבירה

פלילית או שהיועץ המשפטי לממשלה הודיע לאב בית הדין שבכוונתו שיוגש כתב אישום כזה, יעוכבו, על אף האמור בסעיף 61, ההליכים לפי חוק זה עד גמר ההליכים בפלילים, והוא הדין אם הוגשה הקובלנה לאחר הגשת כתב האישום כאמור. (ב) נגמרו ההליכים בפלילים, או שהיועץ המשפטי לממשלה הודיע לאב בית הדין שחזר בו מכוונתו להגיש כתב אישום, ימשיכו בהליכים משמעתיים לפי חוק זה.

(ג) סעיף קטן (א) לא יחול אם נתקיימה אחת מאלה:

(1) האדם שעליו הוגשה קובלנה הסכים שיישפט תחילה בבית-דין למשמעת;

(2) בית הדין החליט, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, כי נסיבות המקרה מחייבות להקדים הליכים לפי חוק זה להליכים פליליים.

(ד) שום דבר בסעיף זה לא יגרע מסמכויות ההשעייה לפי הפרק הרביעי.

61. ראיות חסויות

(תיקון התשל"א)

על אף האמור בסעיף 61 לא תשמש אמרתו של נאשם בהליך לפי חוק זה, ראיה נגדו בהליך בפלילים.

61. פסק דין במשפט פלילי

(תיקון התשמ"ג)

המימצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי שנוהל נגד אדם יראו אותם כמוכחים בדיון נגד אותו אדם לפני בית הדין למשמעת.

62. אין מענישים פעמיים על אותה עבירה

(תיקון התשמ"ג)

לא ינקטו נגד עובד המדינה אמצעי משמעת על עבירת משמעת אחת יותר מפעם אחת, אלא בנסיבות האמורות בסעיפים 27 או 28 ולא ינקטו הליכים משמעתיים נגד עובד בשל עבירת משמעת שממנה זוכה בהליך לפי חוק זה.

63. שיפוט משמעת לפי חיקוק אחר

(תיקון התשל"ז)

(א) חוק זה אינו גורע מחיקוקים אחרים הקובעים שיפוט משמעת לטווגים מסויימים של עובדי המדינה; עובד המדינה שנשפט שיפוט משמעת לפי חיקוק כאמור, לא יישפט בשל אותו מעשה או מחדל שיפוט משמעת לפי חוק זה.

(ב) היה עובד המדינה נמנה גם עם בעלי מקצוע הכפופים לפי כל חיקוק לשיפוט משמעת שללא במסגרת שירות המדינה בלבד, מותר לשיפוט את עובד המדינה לפי חוק זה, אפילו כבר נשפט בשל אותו מעשה או מחדל לפי אותו חיקוק, וכן מותר לשיפוט אותו לפי אותו חיקוק אפילו כבר נשפט לפי חוק זה.

(ג) חוק זה אינו גורע מהוראות חוק הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954, או חוק אחר הדין בבטיחות בעבודה, בדבר נקיטת אמצעי משמעת כלפי עובד על אי-קיום כללי בטיחות בעבודה; עובד שנקטו נגדו אמצעי משמעת כאמור, לא יישפט עוד בשל אותו מעשה או מחדל שיפוט משמעת לפי חוק זה.

63. אי תחולה על רשם

(תיקון התשנ"ב)

חוק זה לא יחול לגבי עבירות משמעת שעשה עובד מדינה שהוא רשם של בית משפט או של בית דין, שלגביהן הוא נתון

לשיפוט משמעותי לפי סעיף 105א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, או לפי סעיף 27(א) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969.

63. תחולה על רשם הוצאה לפועל

(תיקון התשע"א)

חוק זה יחול לגבי עבירות משמעת שעשה עובד המדינה שהוא רשם הוצאה לפועל, בכפוף להוראות סעיף 3 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967, ובשינויים אלה:

- (1) על אף האמור בסעיף 6, המותב שידון בעבירת משמעת שעבר רשם הוצאה לפועל יהיה אב בית הדין ושני ממלאי מקומו; נבצר מאחד מממלאי המקום להיות חבר במותב במקרה מסוים, ימנה אב בית הדין חבר אחר במקומו מרשימת המשפטנים שמתקיימים בו התנאים שבסעיף 4;
- (2) על אף האמור בסעיף 32, הגשת קובלנה על עבירת משמעת שעבר רשם הוצאה לפועל רשאים להגיש שר, נציב השירות, היועץ המשפטי לממשלה, וכן מנהל מערכת ההוצאה לפועל והאחראי על בירור תלונות על רשמים כמשמעותם בחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967.

64. התיישנות

(תיקונים: התשל"ז, התשמ"ג, התשנ"ד)

לא יינקטו אמצעי משמעת לפי חוק זה נגד עובד המדינה על עבירות משמעת שנודעו לשר, למנהל הכללי, או לסגנו לענייני מינהל, למנהל יחידת הסמך, לנציב השירות או ליועץ המשפטי לממשלה שנתיים או יותר לפני הגשת הקובלנה לתובע או לפני מועד הגשת תלונה לפי סעיף 22; אלא שבחישוב תקופה זו לא יבוא במנין הזמן שבו נמשכו במשטרה או בבית המשפט חקירה או דיון פלילי בשל אותם מעשה או מחדל. לענין סעיף זה רואים דיון כנגמר כאשר אין עוד ערעור עליו.

65. פרישה אינה מפסקת הליכים

פרישתו של עובד מהשירות אינה מפסקת הליכים שהתחיל בהם נגדו לפני בית הדין והוא רשאי להמשיך בדיון אם ראה צורך בכך.

66. הגשת תובענה לאחר פרישת העובד

(תיקון התשנ"ד)

מותר להתחיל בהליכים לפני בית הדין אף לאחר שפרש העובד מהשירות, ובלבד שהתובענה תוגש תוך שנתיים מיום הפרישה או תוך שנה מיום סיום חקירת המשטרה או הדיון הפלילי, לפי המאוחר, על פי הוראות היועץ המשפטי לממשלה, או נציב השירות, או לפי בקשת העובד.

67. טיהור שמו של עובד המדינה

פורסמו ידיעות על עובד המדינה המייחסות לו עבירות משמעת והיה בדרך הפרסום ובהיקפו כדי לפגוע בעובד, רשאי העובד לבקש מנציב השירות להורות על עריכת חקירה בעבירה זו; ראה הנציב על פי תוצאות החקירה כי אין אמת בידיעות אלה, יודיע על כך לעובד בכתב; ראה שיש יסוד לידיעה יורה לתובע להגיש תובענה. העובד רשאי לפרסם את הודעת הנציב בדרך הנראית לו.

68. אין פיטורין על עבירה אלא על פי פסק-דין

(תיקון התשס"ט)

עובד המדינה לא יפטר בגלל עבירת משמעת אלא על פי פסק-דין של בית הדין; הוראה זו לא תחול על פיטורים בתקופת הנסיון הנהוגה לגבי המשרה הנדונה ועל פיטורים מחמת הרשעה בעבירה שיש עמה קלון, ופיטורים בשתי נסיבות אלה לא ייראו כאמצעי משמעת לענין סעיף 62 ואולם אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכות לפטר את עובד המדינה או להפסיק את עבודתו לפי סעיף 46 לחוק המינויים, מקום שעילת הפיטורים או הפסקת העבודה היא אי-התאמתו למלא את תפקידו.

69. אין השעייה אלא על פי חוק

עובד המדינה לא יושעה בגלל עבירת משמעת או משום שהתחילה חקירת המשטרה נגדו אלא בהתאם להוראות הפרק הרביעי, או בהתאם לחוק אחר הקובע הוראה מפורשת בנדון.

70. סמכויות ומינויים

(תיקון התשל"ז)

(א) עובד שהושעה, כל סמכות ומינוי שניתנו לו עקב היותו עובד המדינה, למעט מינוי על פי חוק המינויים, יותלו לתקופת ההשעיה; אולם מינוי כחבר בית הדין לא יותלה אלא באישור שר המשפטים.
(ב) מי שפוטרו או נפסל לשירות לפי חוק זה, יפקעו כל סמכות ומינוי שניתנו לו עקב היותו עובד המדינה.

71. סמכויות מנהל כללי ובעל משרה אחרת

(תיקונים: התשל"ז, התשמ"ג)

(א) (בוטל).

(ב) השר רשאי, בהמלצת ועדת השירות, לאצול מסמכויותיו לפי סעיפים 31, 32 ו-48 לבעל משרה במשרדו.

72. עובדי לשכת הנשיא, הכנסת, מבקר המדינה וועדת הבחירות המרכזית לכנסת

(תיקונים: התשמ"ג, התשע"ה)

הסמכויות של השר ושל נציב השירות לפי חוק זה, למעט הפרק השני וסעיף 19(ב), יהיו נתונות -

(1) לגבי עובדי לשכת נשיא המדינה - למנהל הלשכה;

(2) לגבי עובדי הכנסת - ליושב-ראש הכנסת או למי שיתמנה לכך על-ידי;

(3) לגבי עובדי משרד מבקר המדינה - למבקר המדינה או למי שיתמנה לכך על-ידי;

(4) ⁶לגבי עובדי ועדת הבחירות המרכזית לכנסת - ליושב ראש הוועדה או לעובד בכיר של הוועדה שיתמנה לכך על ידיו.

73. אצילת סמכויות

(תיקונים: התשל"ז, התשל"ד)

נציב השירות באישור ועדת השירות, רשאי לאצול לאחר מסמכויותיו לפי הסעיפים 15, 22, 25(4), 26, 28, 32, 45, 52, 53, 55(ב) ו-67.

74. החלת החוק על מי שהופטר מתחולת חוק המינויים

קבעה הממשלה, על פי סעיף 4 לחוק המינויים, שירות, מפעל או יחידה, שעל עובדיהם או על סוג מעובדיהם לא יחולו הוראות חוק המינויים או מקצתן, רשאית היא, אם היא סבורה כי קיימים אמצעי משמעת נאותים לגבי אותם העובדים ולאחר התייעצות עם ועדת העבודה של הכנסת ובהודעה ברשומות לקבוע כי על אותם עובדים לא יחול חוק זה; אולם כל עוד לא

עשתה כן, יהיה דינם של עובדים אלה כדין עובדי המדינה לענין חוק זה לכל דבר, או בשינויים שתקבע הממשלה לאחר התייעצות עם ועדת העבודה של הכנסת.

75. תחולה על עובדי גוף מבקר

הממשלה באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאית, בהודעה ברשומות, להורות כי הוראות חוק זה או מקצתן יחולו על עובדי רשות מקומית, שעליה ניתנה הוראה לפי סעיף 3 לחוק המינויים, או על עובדי גוף מבקר אחר כמשמעותו בסעיף 9 לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב], העומד לביקורת מבקר המדינה על פי חוק או שביקש להחילן עליו בדרך ובתנאים שייקבעו בתקנות, והכל בשינויים הנראים לממשלה דרושים להתאמת ההוראות למבנה אותה רשות מקומית או אותו גוף מבקר אחר והם יפורטו בהודעה.

75א. הוראות מעבר לעובדי שירות הבטחון הכללי והמוסד למודיעין

(תיקון התשל"ז)

(א) ראש הממשלה, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, רשאי לקבוע בצו הוראות בדבר המשטר והמשמעת שיחולו בשירות הבטחון הכללי ובמוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים ובכלל זה הוראות בדבר תחולת הוראותיו של חוק זה בשינויים כפי שיקבע.

(ב) צו כאמור יכול שיקבע את המידה והאופן שבהם יחולו על עובדי גופים אלה הוראות ארגוניות הכלולות בתקנה, הוראה, נוהג, הסדר ארגוני או הסכם כללי החלים על יתר עובדי המדינה, ובלבד שניתן, לענין זה, גם אחרי התייעצות עם שר האוצר ועם הארגון היציג של העובדים.

(ג) צו לפי סעיף זה איננו טעון פרסום ברשומות והוא יובא לידיעת העובדים והארגון היציג בדרך שתיקבע בצו.

(ד) לענין סעיף זה, "הארגון היציג של העובדים" בגוף פלוני - הארגון שעמו נמנה המספר הגדול ביותר של עובדים מאורגנים שבאותו גוף.

76. עבירות משמעת מלפני תחילת החוק

חוק זה חל גם על עבירות משמעת שנעברו לפני תחילתו והעובד לא הובא עליו לדין משמעת לפי הכללים שהיו נהוגים אותה שעה; אך לא יובא אדם לדין לפי סעיף זה על עבירה אלא אם מותר היה להביא עליה לדין משמעת כאמור לפני תחילתו של חוק זה.

77. דין החלטות קודמות

חוק זה לא יחול על הליכים שניתנה בהם החלטה סופית ערב תחילתו בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה שהיה קיים אותה שעה, והליכים שהיו תלויים לפני אותו בית הדין אותה שעה ימשיכו בהם כאילו חוק זה לא נתקבל.

78. ביצוע ותקנות

שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

79. תחילה

תחילת חוק זה בתום ששה חדשים לאחר פרסומו ברשומות.

ראש הממשלה

שר האוצר

יצחק בן-צבי

נשיא המדינה

[1]. ס"ח 390, התשכ"ג (8.3.1963), עמ' 50.

תיקונים: ס"ח 395, התשכ"ג (20.6.1963), עמ' 98. ס"ח 614, התשל"א (21.1.1971), עמ' 39. ס"ח 730, התשל"ד (5.4.1974), עמ' 54. ס"ח 785, התשל"ו (4.12.1975), עמ' 20. ס"ח 858, התשל"ז (29.3.1977), עמ' 170. ס"ח 865, התשל"ז (5.8.1977), עמ' 308 [התשל"ז (מס' 2)];

ס"ח 892, התשל"ח (7.4.1978), עמ' 117;

ס"ח 1037, התשמ"ב (13.1.1982), עמ' 20;

ס"ח 1072, התשמ"ג (11.1.1983), עמ' 32 (ראו הוראות מעבר בגוף התיקון);

ס"ח 1383, התשנ"ב (13.2.1992), עמ' 72;

ס"ח 1453, התשנ"ד (10.3.1994), עמ' 82 (ראה הוראות מעבר בחוק המתקן);

ס"ח 2017, התשס"ה (1.8.2005), עמ' 719;

ס"ח 2108, התשס"ז (7.8.2007), עמ' 434. הצ"ח - כנסת 152, התשס"ז, עמ' 182;

ס"ח 2169, התשס"ח (27.7.2008), עמ' 669. הצ"ח - ממשלה 341, התשס"ח, עמ' 212;

ס"ח 2190, התשס"ט (16.11.2008), עמ' 87. הצ"ח - ממשלה 335, התשס"ח, עמ' 16 ועמ' 172;

ס"ח 2299, התשע"א (6.6.2011), עמ' 932. הצ"ח - ממשלה 540, התשע"א, עמ' 2;

ס"ח 2459, התשע"ד (15.7.2014), עמ' 600. הצ"ח - כנסת 535, התשע"ד, עמ' 44 (כולל החלפת המונח

"מעביד" ב"מעסיק" כולל כל ההטיות הדקדוקיות שלו);

ס"ח 2484, התשע"ה (17.12.2014), עמ' 105. הצ"ח - כנסת 591, התשע"ה, עמ' 90;

ס"ח 2744, התשע"ח (26.7.2018), עמ' 906. הצ"ח - כנסת 800, התשע"ח, עמ' 258;

ס"ח 2779, התשע"ט (10.1.2019), עמ' 232. הצ"ח - ממשלה 972, התשע"ו, עמ' 166;

ס"ח 3171, התשפ"ד (6.3.2024), עמ' 582. הצ"ח - כנסת 919, התשפ"ב, עמ' 178;

ס"ח 3301, התשפ"ה (7.11.2024), עמ' 15. הצ"ח - כנסת 988, התשפ"ד, עמ' 30.

[2]. סמכות השר להגנת הסביבה לנקוט אמצעי משמעת לפי סעיף 31 לחוק הואצלה לסגן מנהל בכיר למינהל ולמשאבי אנוש

במשרד להגנת הסביבה (י"פ 5984, התשס"ט, עמ' 5169).

[3]. כך נכתב במקור. צריך להיות, כנראה: "ניתנת".

[4]. ראו הוראות לגבי חובת התקנת תקנות בסעיף 2 לתיקון (ס"ח 2017, התשס"ה, עמ' 719).

[5]. שר המשפטים אצל את סמכותו להשעיה והעברה דחופות לפי סעיף 48 לחוק למנהל רשות האכיפה והגבייה - לגבי עובדי

רשות האכיפה והגבייה (י"פ 6193, התשע"א, עמ' 2198).

[6] תחילת תוקפו של תיקון התשע"ה לסעיף 72 (הוספת ס"ק (4) וההתייחסות לוועדת הבחירות המרכזית) - 12 חודש מיום 17.12.14 או - אם בתקופה האמורה תמה תקופת כהונתה של הכנסת או הכנסת התפזרה - 18 חודשים מיום פרסום תוצאות הבחירות לכנסת הנבחרת לפי סעיף 84 לחוק הבחירות, ואולם יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת רשאי, בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לקבוע יום תחילה מוקדם יותר.

//